

Ҳақ йўлдан ҳаргиз орқага қайтма!

09:00 / 01.01.2022 2583

Табук ғазоти Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бошқа ғазотларидан фарқ қилади. Бу ғазот Мадинадан энг узоқ масофада бўлган. Ҳаво жуда ҳам иссиқ, захиралар етишмас эди. Набий алайҳиссаломда қўшинни жиҳозлаш учун ҳеч нарса йўқ эди. Шунинг учун бу қўшин Ислом тарихида «қийинчилик қўшини» деб номланган. Фақир саҳобаларга Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қўшинни жиҳозлашга ҳеч нарса йўқлигини айтсалар улар йиғлашар, маҳзун бўлиб кўз ёши тўкишар эди. Улар ҳақида Роббимиз азза ва жалла шундай дейди:

«Ва яна (жиҳодга чиқиш учун уловлари бўлмаган фақирлар) сенга улов беришинг учун келганларида: «Сизларни миндирадиган нарса (улов) топа олмаяпман», деганингда ғамгин бўлиб, кўзларидан ёш тўкилиб, орқага қайтиб кетганларга, (жиҳод учун) сарф-харажат қиладиган нарса топа

олмаганлари учун гуноҳ йўқ».

Саҳобаларнинг бойлари қўлларидан келганича фақирларни улов ва бошқа керакли нарсалар билан таъминлашди. Мадинада баъзилар фақирликдан, бошқалари беморликдан қўшинга қўшила олмай ортда қолишди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам жиҳоддан қайтаётиб саҳобаларга дедилар:

«Мадинада шунақа кишилар борки, улар сизга юрган йўлингизда ҳам, тушган водийингизда ҳам ажрда шерик бўлишди. Уларнинг узрларини ушлаб қолган эди!».

Ниятимиз рост ва яхши бўлса қандай ҳолда бўлмайлик бу биз учун яхшиликдир. Аллоҳ бизга амал қилганларнинг савобини бераверади.

Бир беморга ёрдам беришингиз учун пулингиз йўқ. Аммо сиз «пулим бўлса унга мен ҳам бошқалар қатори ёрдам берар эдим», дея яхши ният қилаверинг ва Аллоҳга синиқ қалбингиз ила рўбарў бўлинг. Аллоҳ таоло ниятингизни поклигини билса беморга ёрдам бера олмаган бўлсангизда сизга ажр бераверади.

Беморлигингиз туфайли жамоат намозига чиқа олмадингиз. Соғлигингизда доимо жамоатда эдингиз. Роббингизга дардингизни айтинг: «Эй Роббим! Мен муаззиннинг «Намозга шошилинг» нидосига ижобат қилишни ожиз бўлганим, заиф бўлганим учун тарк қилаяпман. Сен мени яхши биласан. Агар соғ бўлганимда албатта жамоатга борар эдим». Агар ниятингиз содиқ бўлса Аллоҳ албатта сизга жамоатга чиққанлар ажрини беради. Шарти шуки, тuzалгандан сўнг айтган гапингизни, синиқлигингизни амалда исбот қилишингиз керак.

Яхшилик сабабларини қўлдан келганича қилаверишимиз лозим. Гарчи савобга амал билан ета олмасак, ният билан албатта етамиз иншааллоҳ!

Имом Тожуддин Субкий роҳимаҳуллоҳ ўзининг «Табақотуш шофиъийятил кубро» китобида келтиради:

«Бувайтий қамоқдалик пайтида ҳар жума куни кийимларини ювар, ғусл қилар, хушбўйликлар сепар, сўнгра азонни эшитса қамоқнинг эшигигача келар эди. Қамоқхона нозири: «Қаёққа?», деса унга Бувайтий: «Аллоҳ томон чақираётганнинг чақириғига ижобат қилаяпман», дер эди. Нозир: «Орқага қайт!», деса Бувайтий қўлини юқорига кўтариб шундай дер эди: «Эй Роббим! Мен Сенинг даъватчинг чақириғига ижобат қилмоқчи эдим, булар мени ман қилишди!».

Имом Шофиъий роҳимаҳуллоҳ ажойиб гап айтганлар:

«Агар Аллоҳга олиб борадиган йўлда бўлсанг югур, агар югуришга қодир бўлмасанг секинроқ югур, агар бунга ҳам қодир бўлмасанг юр, агар юришга ҳам қодир бўлмасанг эмаклаб бўлсада юришда давом эт. Аммо ҳаргиз орқага қайтма!».

Абдулқодир Полвонов